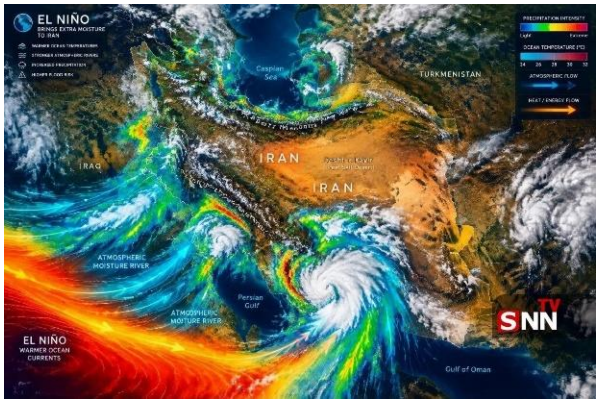
مدیرکل هواشناسی؛ مدیریت بحران در سمنان؛ «ال‌نینو» و ضرورت بازنگری در الگوی آمادگی‌های اقلیمی

مدیرکل هواشناسی استان بر اهمیت تغییر رویکردها در مدیریت بحران با نگاهی دقیق‌تر به پدیده اقلیمی ال‌نینو و اثرات گرمایش جهانی تأکید کرد.

به گزارش خبرنگار گروه استان‌های خبرگزاری دانشجو، ایرج مصطفوی پدیده «ال‌نینو» را فراتر از یک سامانه بارشی ساده دانست و آن را یک سازوکار کلان اقلیمی معرفی کرد که ظرفیت تغییر الگوهای رطوبت و جریان‌های جوی را در مقیاس‌های گسترده دارد.

وی در تبیین ابعاد علمی این پدیده، تصریح کرد: ال‌نینو به عنوان یک نوسان بزرگ، می‌تواند تعادل سیستم‌های جوی را تحت تأثیر قرار داده و پیامدهای متفاوتی در مناطق مختلف جهان به همراه داشته باشد. از همین رو، شناخت رفتارهای اقلیمی در این دوره‌ها برای برنامه‌ریزی‌های دقیق استانی حیاتی است.

مصطفوی با اشاره به پیوند ناگسستنی میان تغییرات اقلیمی و گرمایش جهانی، یادآور شد که فرآیند گرم‌شدن زمین، الگوهای بارش و دما را در سطح جهانی دچار دگرگونی کرده است. این روند، در برخی نقاط جغرافیایی به وقوع بارش‌های فرین و سیلاب‌های ویرانگر منجر می‌شود و در سویی دیگر، گسترش پهنه‌های خشکی و خشکسالی‌های شدید را به دنبال دارد.

مدیرکل هواشناسی استان سمنان با گریزی به سوابق رخدادهای قوی ال‌نینو در سال‌های ۱۹۹۷ و ۲۰۱۵ میلادی، تأکید کرد: رفتار اقلیمی مناطق مختلف کشور در چنین دوره‌هایی یکسان نیست؛ بنابراین نمی‌توان از الگوهای عمومی برای تمامی اقلیم‌ها استفاده کرد. این موضوع لزومِ تدوین برنامه‌های استانی مبتنی بر پایش‌های مستمر و داده‌های دقیقِ به‌روز را بیش از پیش نمایان می‌سازد.

مصطفوی در بخش دیگری از سخنان خود، بر ضرورت آمادگی برای پیش‌گیری از بحران‌های ناشی از بارندگی‌های حدی و یا افزایش دما که منجر به کاهش منابع آبی می‌شود، تأکید کرد.

مصطفوی در ادامه به زیرساخت‌های لازم برای ارتقای کیفیت پیش‌بینی‌ها اشاره کرد و خواستار توسعه شبکه ایستگاه‌های هواشناسی، به‌ویژه ایستگاه‌های خودکار شد.

بهبود فرآیندهای صدور هشدارهای زودهنگام و ارتقای کیفیت اطلاع‌رسانی به کاربران حقیقی و حقوقی، از دیگر مواردی بود که وی بر آنها تأکید ورزید.

وی ضمن اشاره به لزوم تعامل مستمر میان دستگاه‌های اجرایی و خدمات‌رسان، تصریح کرد: تنها با هم‌افزایی دستگاهی و بهره‌گیری از داده‌های علمی هواشناسی است که می‌توان اثرات مخرب حوادث جوی را به حداقل رساند و تاب‌آوری استان را در برابر تغییرات اقلیمی افزایش داد.